DAILY ارادہ

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپانه

۷۸۸

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ . ش

لسم کال - دویمه دوره، ۷۸۸ مه گڼه، پر له پسې ۱۸۵۵ گڼه د ۱۳۸۹ ل ـ دغبرګولي ٦ مه - د پنجشنبې ورځ، د ۱۴۳۱ هـ ق د جمادي الثاني ۱۳ مه ۲۰۱۰ د مې ۲۷ مه

PROPERTY OF ACKU

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C

حکمتیار:

کرزی تر فشار لاندې دی او د باور وړ ملګري نه لري

د افغانستان د اسلامي حزب مشر انجنیر ګلبدین حکمتیار له فاینښنشل ټایمز او وال سټریټ له خبریال اناند ګوپال سره په خپله یوه مرکه کې ویلي: کرزی تر کورنۍ او بهرنۍ سخت فشار لاندې دی، کرزی داسې ولسمشر دی، چې نه د اعتماد او باور وړ ملګري لري او نه دهغوی د اداري لپاره باکفایته او وړ ملګري.

د روهي وېبپاڼې د راپور له مخې، له څه مودې راهیسې ۳مخ

مردم منتظر پیامد مثبت جرگۀ صلح هستند

مبرهن است که صلح، نیاز اولیه برای کشور جنگزده و مردم بلاکشیدۀ افغان می باشد. اکنون بعد از گذشت هشت سال همه کارشناسان و دولتمردان در سطح ملی و بین المللی به این نتیجه رسیده اند که معضلۀ افغانستان، راه حل نظامی نه، بلکه سیاسی می خواهد؛ بناً لازم است، تا با مخالفان دولت را ه معقول مذاکره، مفاهمه، مصالحه و موافقه جستجو گردد؛ زیرا تا همه نارضایتی ها ختم نشود و عدالت اجتماعی و سیاسی و اقتصادی جامه عمل نپوشد، ثبات دایمی و صلح و سلم پایه دار ناممکن خواهد بود؛ در صورتی که ما بتوانیم، با مخالفان داخلی خود به موافقه برسیم و حمایت جامعۀ جهانی را در رابطه به تضمین عدم مداخلۀ همسایه گان به دست آوریم، مردم ما در رفا و امن زنده گی آبرومندانۀ خود را از سر گرفته می توانند؛ اینکه چرا پلان های بیرونی صلح منجر به امنیت سراسری در کشور نمی گردد؟ دلیل عمده این است که آنها از بزرگان و شخصیت های مهم افغان مشوره نگرفته اند، اکنون که ما در آستانۀ برگزاری جرگۀ ملی مشورتی صلح قرار داریم و با وجود سنگ اندازی ها و مخالفت های حلقات و نهادهای مشخص در داخل و خارج کشور به خاطر در خطر افتیدن منافع شان با پروسۀ تأمین صلح در افغانستان، جرگه در هفتۀ آینده دایر می گردد؛ نظر و خواهش اکثر افغانان تشنه به صلح و مردمان خیراندیش این است که باید جرگه کاملا افغانی و بدون اعمال نفوذ دیگران بوده و به نظریات شخصیت ها و افراد با نفوذ و نیک نام، ارج گذاشته شود و از این فرصت طلایی به خاطر ختم بحران، برادرکشی جاری، توقف جنگ، طرد نفاق و تامین وحدت ملی استفادۀ اعظمی شود؛ امیدواریم، شرکت کننده گان جرگه باورمند به مقدسات ملی و کلتوری ما بوده و با اخلاص از یک بخش مردم خود که نیازمند صلح اند، نماینده گی سالم نمایند و همانطوری ص۳

زندانیانی جُرم خود را نمی دانند

یک معلم که قریب یک و نیم سال قبل، حین جمع آوری چوب در مربوطات ولایت خوست، توسط نیروهای امریکایی بازداشت شده، هنوز هم در زندان بگرام (مربوط نیروهای امریکایی) در بی سرنوشتی به سر می برد.

لاهورګل باشندۀ منطقۀ منګل ولایت خوست، اکنون زندانی در بگرام می گوید که هفت سال به حیث معلم ایفای وظیفه نموده و معلم، هیچ وقت در مسایل جنگی دخیل نمی باشد.

لاهورګل می گوید که حین جمع آوری چوپ در کوه، با خود تفنگ چره یی (تفنگ شکاری) داشت و همین تفنگ شکاری برایش غم شد.

وی می افزاید: "داشتن تفنگ چره یی نشان تهدید به دولت امریکا و دولت افغانستان محسوب نمی شود."

لاهورګل که به تاریخ ۴ جوزا به بورد قضایی زندان بګرام حاضر شده بود، گفت که مردم قریه به دلیل دشمنی های شخصی و شکار، تفنگ چره یی با خود می داشته باشند، اما این به این معنا نیست که در مقابل نظام و نیروهای خارجی از آن کار می گیرند.

وی علاوه کرد که نیروهای امریکایی، حین بازداشت مواد کیمیاوی را در دست متهم می اندازند و اگر کسی حتا ۱۰ سال قبل هم به سلاح دست زده باشد، آنرا معلوم می کند.

څارنوال امریکایی که قضیۀ معلم را پیش می برد، می گوید که لاهورګل تهدید به دولت امریکا و افغانستان است و آزمایش ها نشان داده که چندین بار وی به سلاح دست برده است.

اما معلم گفت که دستبُرد به سلاح، نشاندهندۀ فعالیت های تخریبی نبوده و هیچ ثبوتی نیست که نشان دهند، وی در حملات سهم گرفته باشد.

وی افزود که همیشه حین رفتن به جنګل، کوه و یا در رفت و آمد شب، برای حفاظت خود تفنګ شکاری با خود بر می داشت.

څارنوال گرچه می گوید که لاهور با گروه جلال الدین حقانی (قوماندان مشهور طالبان) رابطه دارد، اما می پذیرد که تا کنون (یک ونیم سال)، این اتهام ثابت نشده است. ص۳

سور صلیب طالبانو ته د روغتیایي مرستو روزنه ورکوي

د سره صلیب نړیواله ټولنه وایي، چې په افغانستان کې طالب جنګیالیو ته د لومړنیو روغتیایي مرستو روزنه ورکوي.

دغې ټولنې ویلي، په دغه هېواد کې یې تر اویا زیاتو کسانو ته، چې دوی یې وسلوال مخالفان بولي، تېره میاشت دغه ډول روزنه ورکړې ده.

د سره صلیب په وینا جګړې او د سړکونو بندښت روغتونو ته د خلکو درسېدو خنډونه دي او دغه ټولنه غواړي، چې د دغه ډول روزونو په مرسته یاد شوي خنډونه له منځه یوسي.

دوی هغو کسانو ته چې مخامخ په جګړه کې ښکېل دي، د لومړنیو روغتیایي مرستو روزنه ورکوي او دغه ستونزه یې یوه څه هواره کړې هم ده.

د سره صلیب نړیواله کومېټه دغه راز افغان امنیتي ځواکونو ته هم د لومړنیو روغتیایي مرستو روزنه ورکوي.

دوی وایي چې د دغو مرستو اوروزنې څخه یې موخه یوازې بشري خدمتونه دي، چې ټول بشري او نړیوال قوانین یې اجازه ورکوي. ۳مخ

په سرپل کې غرنور هم ښویږي

وروستي راپورونه وایي، چې د سرپل په بلخاب ولسوالۍ کې د یوه غره د ښویدنې پېښه دوام لري، چې له املاه لازیاتې کورنۍ کډه کولو ته اړ شوې دي.

د بلخاب ولسوالۍ د سکتوري خدمتونو مدیر یوسف علي رستګار پرون سهار ازادی راډیو ته وویل، چې د غره ښویدنې د رودک اشنان نرکو، استوان، جي او دوشاخ کلي زیانمن کړي دي او تر دوو سوو ډېرې کورنۍ کډه کولو ته اړ شوې دي. نومورې وایي، چې سیمې ته غځېدلې لارې هم بندې شوې دي.

د سیمې خلک وایي، چې د تېرو درېیو ورځو راهیسې دغه غر د ښویدو په حالت کې دی او په سلګونو کورونه یې له ګواښ سره مخ کړي دي.

کارشناسان:

افزایش نیروهای نظامی خارجی راه حل نیست

به جای افزایش نیرو، باید به مسایل سیاسی واقتصادی توجه جدی مبذول گردد

در حالی که ناتو از افزایش نیروهای خود در افغانستان خبر می دهد، برخی کارشناسان می گویند که افزایش نیروها نمی تواند، مشکلات موجود راحل نماید.

وزارت دفاع امریکا پریروز اعلان کرد که شمار سربازان امریکایی در افغانستان به ۹۴ هزار تن رسیده که این تعداد به مقایسۀ عراق دو هزار بیشتر می باشد.

همچنان بارک اوباما رییس جمهور امریکا در ماه دسمبر سال گذشته اعلام کرد که قصد دارد، ۳۰ هزار نیروی بیشتر برای مقابله با طالبان به افغانستان اعزام کند.

گفته می شود که اکثر این نیروها به افغانستان رسیده و قرار است که شمار مجموعی عساکر امریکایی تا پایان سال جاری میلادی از ۱۰۰هزار تن تجاوز نماید.

علاوه بر سربازان امریکایی ص۳

بلاخره د مارجې او بیا د کندهار برخلیک به څه وي؟!

۲

د لوی او بښونکي خدای (ج) په نامه

سرمقاله

قلب های معصومانه قربانی سیاست های مغرضانه

متعلمان مکاتب و دانش آموزان دانشکده ها از جمله آسیب پذیرترین اقشار جامعه در یک کشور می باشند.

بر علاوه اینکه این گروپ مورد آزار جسمی و سوء استفاده های جنسی قرار می گیرند، سیاستمداران، دولتمردان، حکمرانان و حتا مخالفان دولت نیز، از این قشر آسیب پذیر اجتماع سود برده و از معصومیت و قلب های بی آلایش آنان بهره برداری می نمایند.

در دهۀ ۶۰ - ۷۰ که اعتصابات و راهپیمایی های ضدحکومتی مود روز شده بود، شاگردان مکاتب و محصلان پوهنتون ها نخستین هدف و نشانۀ گروه ها و احزاب سیاسی قرار می گرفتند که با اعزام چند ایجنت خویش به مکاتب دختران و پسران باعث اخلال درس شاگردان شده و با تهیۀ چند شعار و بیرق صف آرایی کرده و به نقاط مختلف شهر به راهپیمایی می پرداختند.

رهبران و مسوولان احزاب با سردادن شعارهای میان تهی و وعده های کاذب، اجتماع خویش را گرم ساخته و با تصویربرداری و عکاسی از این گردهمایی ها که بدون شک اکثریت شان را شاگردان معارف که ناخودآگاه در آنجا جمع شده بودند، تشکیل می داد، از اربابان و باداران خویش کریدت می گرفتند.

زمامداران دولتی نیز، دست کمی از این دلالان سیاسی نداشتند، در هنگام رفتن به ضیافت ها به خارج و حین برگشت از عیاشی و خوشگذرانی، کاسۀ لیسان دربار شاگردان معارف را به بهانۀ استقبال در دو طرف جادۀ میدان هوایی چه در مرکز و چه در ولایات تا محل استقامت دولتمردان خودکامه، ساعت ها در گرمی و سردی هوا در انتظار می نشاندند که حتا بعضی شان در حالت اغما و کوما می رفتند که سرانجام راهی شفاخانه می شدند.

د ردهۀ ۸۰ که سرخ پوشان به اصطلاح انقلابی زمام مملکت را به دست گرفتند، اولین و نخستین سوء استفاده شان از اولاد معارف بود که با بستن بازوبندها و دادن بیرق های سرخ به دست شاگردان، ایشان را وسیلۀ قدرت نمایی سیاست های عوام فریبانۀ خود می ساختند و دل اربابان خویش را با همآیش اطفال معصوم که نه از سیاست چیزی می فهمیدند و نه از مرام و اهداف گروه های سیاسی آگاهی داشتند، خوش می ساختند.

سرانجام همین استفاده جویی ها زمامداران حکومت های وقت از معصومیت شاگردان معارف بود که در دوران زمامداری طالبان دروازه های مکاتب به روی شاگردان طالب العلم بسته شد و مشتاقان درس و تعلیم در چارچوب حصار خانه محصور ماندند.

با رویکار آمدن رژیم دموکراتیک که دروازه های مکاتب باردیگر به روی جوانان کشور گشوده شد، نوباوه گان این وطن با آرزوی سرشار از فراگیری درس و تعلیم روانۀ مکاتب شدند.

اما این بار این نونهالان میهن به طور دیگری آماج حملات بازیگران صحنۀ سیاست قرار می گیرند، بعضی ها مسموم می گردند، به روی بعضی ها تیزاب پاشیده می شود، بعضی ها اختطاف می گردند، بعضی ها به گروگان گرفته می شوند و سرانجام بعضی ها به خاطر فراگیری علم و دانش سر از تن شان جدا گردیده و قربانی زد و بندهای سیاسی می گردند.

چنانکه در آغاز این هفته خبر دلخراشی به این ارتباط از طریق رسانه پخش شد که ۱۱ تن از جوانان این کشور به شمول چند شاگرد مکتب ولسوالی اندر ولایت غزنی توسط اشخاص نامعلوم به شهادت رسیدند.

اینکه چرا زمامداران دولتی و مخالفان دولت از معصومیت این قشر آسیب پذیر اجتماع بهره برداری سیاسی می نمایند، سوالی است که پاسخ به آن مربوط به وجدان پاک و بی آلایش انسان های پاک نهاد می گردد که این معضل را در محکمۀ وجدان مورد ارزیابی قرار داده و در قسمت اطفال معصوم که آرزویی جز فراگیری علم و دانش ندارند، از شرافت و کرامت انسانی کار بگیرند.

بلاخره د مارجې او بیا د کندهار برخلیک به څه وي؟!

میوند

تر مارجې وروسته دادی د کندهار وار را رسېدلی دی، افغان او په تېره بیا په افغانستان کې مېشت امریکایي پوځي چارواکي وایي، چې څه موده وروسته به په کندهار کې پراخ عملیات پیل کړي. د دغو عملیاتو موخه د دوی په اصطلاح په کندهار کې د امن ټیکاو، د فساد له منځه وړل او د بیارغونې د چارو لپاره زمینه برابرول دي. دوی دا هم وایي، چې دا عملیات به د مارجې له هغو سره توپیر ولري او توپیر یې په دې کې دی، چې د مارجې د عملیاتو د پیل تر مخه تبلیغاتي جګړه پیل شوې وه، خو په کندهار کې به هغسې نه وي. همداشان د دغو عملیاتو موخه چې په زرګونه سرتېري او میلیاردونه امریکایي ډالر ورته ځانګړي شوي دي، دا ده چې د طالبانو زور پر شاوخوا ډېر شوی دی، د هغوی روحیه کمزورې کړي او د جګړې شرایط په داسې شکل بدل کړي، چې د افغانستان لپاره د امریکا د اداري ستراتېژۍ اعتبار پیدا کړي.

مارجه چې د ناکراره ولایت هلمند یوه ګڼ نفوسه سیمه ده، د روان زېردي کال په لومړیو کې افغان او نړیوالو ځواکونو د سختو پوځي علمیاتو په ترڅ کې له طالبانو ونیوله. تر عملیاتو مخکې له ماجې څخه د سختو تبلیغاتي جګړو او په سیمه کې د عملیاتو له وېرې په زرګونو کورنۍ کډوالي شوې او د هلمند ولایت مرکز لښکر ګاه او کندهار ته یې پناه یوړله، خو ځینو کورنیو چې یا یې د وتلو وس نه درلود او یا د کوم بل څه له امله له کډوالۍ پاتې شوې، هغوی د جګړې هر څه پر خپلو سترګو ننداره کول او یوازې یوه خدای ته یې هیله درلوده او بس. بلاخره د نړیوالو او افغان دولت په اصطلاح دا د پرمختګ او سولې د راوستو په موخه جګړه پیل شوه. د جګړې په جریان کې چې هر څه وشول، هغه بېله مسئله ده، ځکه اور خو پر یو څه بلېږي، چې څه نه وي، نو اور به څه شی وسوځي؟

د مارجې د نیولو لپاره جګړه پای ته ورسېده او بلاخره د دوی په اصطلاح ماجه له طالبانو پاکه شوه! خو دا چې حقیقت څه دی او تر جګړې وروسته په ماجه کې کوم بدلونونه راغلل او څه ډول بدلونونه راغلل، دا هغه پوښتنه ده، چې د ماجې اوسېدونکي او ولس تر ټولوښه پرې پوهېږي، چې د جګړې اغېز څه او څه پایلې یې وزېرولې.

هغه مهال چې دوی جګړه پیلوله، ویل یې چې زمور د دغو پوځي عملیاتو موخه د طالبانو شړل او په سیمه کې د خوندي چاپېریال او ښې حکومتوالۍ رامنځته کول دي. خو د دوی دا ژمنه هم خلکو په خپلو سترګو ولیدله، چې څه یې وکړل! که چېرې دوی هلته د ښې حکومتدارۍ او خوندي چاپېریال فضا رامنځته کولای، نو اوس باید مارجه پر یوه باامنه ښار بدله شوې وای او اوس باید هلته ډېر کار شوی وای، د خلکو په ژوندانه کې مثبت بدلونونه راغلي وای او بلاخره خلکو د پرمخېون په لور ګام اخیستی وای، په داسې حال چې اوس هلته هرځه سرچپه روان دي، امنیت یې ورځ تر بلې خرابېږي، خلک یې له ګنو ستونزو او حتا له یوه ناورین سره مخ دي، طالبان بېرته واکمن شوي او حتا اوس یې اقتدار تر پخوا هم هلته زیات شوی، خلک یې اوس هم کډوالېږي، وېرو او وژنو زور اخیستی او خلک هره ورځ دارام د ساه ایستلو په هیله د ژوند ترخې شېبې شاته پرېږدي. د ماجې د برخلیک او حالاتو د خرابوالي له امله ګڼې اندېښنې هم راپورته شوې دي، په همدې لړ کې څه موده وړاندې سړې میاشتې، یو راپور خپور کړ، چې په کې ویل شوي، چې د ماجې خلک له وېرې او ډاره کډې کوي او خپل کور نه او ځمکې پرېږدي. باید ووایو چې درې میاشې وړاندې د دغې سیمې نژدې څلور زره کورنۍ د مشترک په نامه پوځي عملیاتو پر مهال له دغې سیمې وتلې وې، خو دا لږ تر عملیاتو وروسته دادی اوس هم روانه ده او عملیاتو نه یوازې په ماجه کې مثبت بدلونونه راوستل، بلکې د مارجې حالت یې تر بد هم بدتر کړ.

که څه هم په ماجه کې امنیتي وضعه تر عملیاتو پخوا یو څه ښه وه، خو کله چې عملیات ترسره شول، نو امنیتي وضعیت یې بېخي خراب شو او لاهم د خرابۍ پر لور روان دی. په همدې ترڅ کې د مارجې یوه مخور عبدالله بي بي سي ته ویلي، ((لاهم د دغې سیمې په ډېره برخه کې طالب وسلوال خپل فعالیتونه لري او خلک په ډارکې شپې او ورځې تېروي.

ده ویلي: په مارجه کې وضعیت ډېر سخت خراب دی او

۳مخ

نامهٔ وارده

صلح خواهان از شورای علما و نماینده گان تاله و برفک سر مشق گیرند

تاثیرات ناگوار سه دهه جنگ، ویرانی و برادرکشی، روان مردم متدین و مسلمان ما را در هر گوشه و کنار کشور کاملاً خسته نموده و از آن گریزان ساخته و آرزو دارند، در فضای صلح، برادری و اخوت اسلامی دمی نفس راحت بکشند و در جهت اعمار و آبادی توجه نموده، زنده گی آرام و مرفه را برای خویش مهیا سازند.

دشمنان صلح و امنیت که همواره در تلاش اند، تا به دستور اجانب در قسمت بی ثباتی وطن تلاش نمایند که در این اواخر گروهی از آنها می خواستند در شمال کشور ولسوالی تاله و برفک ولایت بغلان را هدف قرار دهند و مردم شریف آن را ناآرام سازند. اما آنان مجال آن را پیدا نکرده در مقابل شورای علما و نماینده گان ولسوالی تاله و برفک به تاریخ ۱۳۸۹/۲/۱۸ چنین فیصله نمودند.

از آنجایی که در این اواخر مرکز ولسوالی تاله و برفک هدف حملات نظامی و مستقیم مخالفان مسلح دولت قرار گرفت، ما علماء و نماینده گان با صلاحیت مردم این ولسوالی به منظور تحکیم پایه های وحدت و هماهنگی و حمایت از حاکمیت دولتی و تطبیق پروگرام های عمرانی و دفع حملات تخریبی احتمالی مخالفان بعد از انجام مشوره ها و رایزنی ها و اخذ اختیارات عام و تام از مردم خویش، به تصاویب ذیل نایل آمدیم:

۱- از اینکه به عنوان دین و عقیده از احساسات پاک ملت مسلمان تاله و برفک استفاده سوء نشده باشد، اعلام می داریم، ما مردم مجاهد و شهید پرور طوری که همیشه تابع علماء و پیرو کامل ارزش های دینی و زنده دار درفش جهاد مقدس بوده، بعد از این هم قلمرو این ولسوالی مهد جهاد مقدس، معارف اسلامی و سمبول وحدت در پرتو هدایات و ارشادات شرعی از زبان گویای علمای برجسته و شناخته شده و شخصیت های جهادی ما خواهد بود.

۲- مردم تاله و برفک از تمام سیاست های سالم دولت مبنی بر اصل اساسات شرعی خدمت گزاری به مردم و شایسته سالاری و انکشاف متوازن حمایت می دارند.

۳- مردم تاله و برفک مخالف هر نوع تحرکات نظامی

ص۳

بلاخره د مارچې او بیا د کندهار ...

د مارچې پنځه نوې فیصده خاوره لا هم د طالبانو په لاس کې ده او طالبانو هم خلکو ته ویلي، که تاسې ولسوالۍ ته لاړئ او یا موهم له حکومت سره همکاري وکړه، موږ تاسې نه پرېږدو، حلال به موکړو، بندیان به مو کړو، خلک د طالبانو له ډاره حکومت ته نشي ورتلی.))

اوس نو چې د ماچې دا حال دی او د عملیاتو پایله هم همدا شوه، لکه چې پورته یې یادونه وشوه، نو د کندهار عملیات به څه پیغام ولري؟ ایا هلته به هم د ماچې غوندې دامن پر ځای بې امني واکمنه شي او ایا هلته به هم حالات تر پخوا خراب شي او پایلې به یې د ماچې د هغو غوندې شي؟

د یادونې ده، چې د کندهار د عملیاتو په اړه د افغان دولت او نړیوالو ځواکونو ترمنځ همغږي هم نه شته، د واشنګټن پوسټ ورځپاڼې په باور، سره له دې چې امریکا ژمنه کړې، چې په هراقدام کې به له ولسمشر کرزي سره مشوره کوي او کرزي هم د کندهار له خلکو سره د ورته مشورې ژمنه کړې، یوه مسئله چې مبهمه پاتې ده، دا ده چې ایا دا مشوره د عملیاتو له ردولو سره مساوي ده که نه؟ بله مسئله داده، چې په دې وروستیو کې تر عملیاتو مخکې د بې امنیو څپې پراخې شوې او ښایي ځینې بهرني لاسونه په دې کې لاس ولري او په دې پلمه چې د کندهار خلک د عملیاتو د ترسره کولو لپاره قانع کړي، په یولړ بې امنیو یې لاس پورې کړی، چې ښې ښلګې یې په کندهار کې په دې وروستیو کې د ځینو مهمو رییسانو، مدیرانو، قومي مشرانو وژنې، ځانمرګي او هوایي بریدونه اونورې امنیتي پېښې ګڼلای شو، ځکه دوی غواړي په دې توګه خلک دې ته راضي کړي، څو هلته عملیات ترسره کړي.

په دې توګه که چېرې دا عملیات ترسره شي، نو د دې عملیاتو پایلې هم د ماچې او یا ترماچې بدتره ښکاري، ځکه دوی د مارچې تر عملیاتو مخکې هم دا ډول چیغې وهلې، خو پایله یې هغه شوه، چې مور تاسې یې وینو، نو په دې توګه ښایي د کندهار عملیات هم د دې پر ځای چې په سیمه کې مثبت بدلون ونه رامنځته کړي، منفي اغېزې به یې ډېرې وي او د ځینو تحلیلګرانو په وینا دا عملیات به د دې لامل شي، چې اداري فساد لازیات شي او په پایله کې به یې د طالبانو جنګي ماشین لاپسې فعال او پیاوړی شي، بې امنۍ به هم ښې پرېمانه شي او په دې توګه به د خلکو یو څه نسبتاً ارام ژوند پر ناآرامه ژوند بدل شي.

کرزی تر فشار لاندې دی او ...

د حزب اسلامي پلاوي له ولسمشر کرزي سره دوه ځله په پلازمېنه کابل کې ولیدل، دا د حزب اسلامي او کرزي ترمنځ لومړی رسمي خبرې دي.

سور صلیب طالبانو ته د روغتیایی...

تر دې وروسته به هم خپلو دغو هڅو او مرستو ته دوام ورکوي.

د بې بي سي د راپور له مخې، تر دې وړاندې د افغانستان د روغتیا وزارت هم خپلو سیمه ییزو روغتونونو او کلینکونو ته د مخالفو وسلوالو او جنګیالو د درملنې سپارښتنه کړې وه.

زندانیانی جُرم خود را ...

بورد بررسی قضایای متهمان در زندان بگرام، توسط سه تن از قضات امریکایی به پیش برده می شود.

یکی از اعضای این بورد، خطاب به لاهورگل گفت: "اگر تثبیت شد که تو به دولت امریکا تهدید هستی، در این زندان نگه داری می شوی، در غیر آن، اگر تهدید شمرده نشوی، به دولت افغانستان سپرده می شوی، تا تحقیقات را انجام و به خاطر رهایی تان اقدام نماید."

قرار معلومات جنرال مایک مارتینز(Mike Martins) آمر زندان بگرام، در حال حاضر، ۸۰۰ تن در سه بلاک این زندان، زندانی اند، و ۳۰ تن آنها را اتباع خارجی که بیشترین شان پاکستانی اند، تشکیل می دهند.

وی به پژواک گفت که فعلاً میان دولت افغانستان و امریکا، بحث هایی وجود دارد که آیا اعضای القاعده و یا زندانیانی که تهدید به دولت امریکا هستند، به افغان ها سپرده شوند یا خیر؟

به گفتهٔ موصوف، فعلاً بالای قضایای متهمان توسط نیروهای امریکایی، کار جریان دارد و قراراست که اولین محکمهٔ زندانیان، در اوایل ماه جنوری ۲۰۱۱، توسط افغان ها آغاز شود.

وی خاطر نشان ساخت که با به دوش گرفتن مسوولیت زندان توسط نیروهای افغان، دوسیهٔ تمام زندانیان توسط افغان ها بررسی خواهد شد.

در این روز ، مک کرستال قوماندان عمومی ناتو در افغانستان نیز، از زندان بگرام بازدید کرد.

وی نیز گفت، تا هنوز نهایی نشده که زندانیان تهدید به امریکا، به افغان ها سپرده شود یا خیر، اما در مورد بحث جریان دارد.

وی افزود که فعلاً منسوبان اردوی ملی، تحت آموزش قرار دارند و تا هفتهٔ آینده، ۴۰۰ تن آنها مسوولیت یک بخش این زندان را به عهده می گیرند.

به گفتهٔ موصوف، تا سال ۲۰۱۱ این رقم اردوی ملی، به ۲۰۰۰ تن خواهد رسید و درآن وقت، تمام مسوولیت به آنها سپرده خواهد شد.

زندان بگرام که یکی از زندان های بزرگ نیروهای امریکایی در افغانستان به شمار می رود، در ولسوالی بگرام پروان موقعیت دارد.

از این زندان، به تاریخ ۴ جوزا شماری از خبرنگاران، هفت تن از اعضای شورای ملی و مک کرستال بازدید کردند.

در این زندان، از هر زندانی در داخل یک کانتینر که گنجایش یک زندانی، څارنوال و یک ترجمان را دا را می باشد، تحقیق صورت می گیرد.

شیشه هایی که در کانتینر نصب شده اند، طوری اند که از بیرون داخل کانتینر معلوم می گردد، ولی از داخل بیرون معلوم نمی شود.

زندانیان در لباس های سرخ، دست و پا بسته در کراچی ها به بورد قضایی و یا غرض انجام تحقیقات انتقال می گردند.

زندانیان در داخل پنجره هایی نگه داری می شوند که مجهز به تشناب اند، به موکت فرش شده، کمپل ها، جای نماز و کلاه نیز، در آنها دیده می شد.

گرچه در سیمای زندانیان، آثار لت و کوب معلوم نمی شد و صحتمند بودند، اما مشکل عمدهٔ آنها این است که اکثریت شان بدون اینکه به جرم خود بفهمند، در این پنجره ها چندسال را سپری کرده اند.

شانه های سنگین کودکان ...

او ۱۴ سال بیشتر ندارد. غیبت پدر را می توان در کلامش لمس کرد: "ما از آغوش پدر محروم بوده ایم. و این غم انگیز است."

نرگس هم از وضعیت پدرش در رنج است. اشک از گونه های مادرش پایین می آید: "اگر پول داشتیم پدرش را معالجه می کردیم، تا مجبور نباشیم، دخترم را به کوچه بفرستیم."

نرگس که تلاش می کند، بر خودش مسلط شود می گوید، از دیدن گریهٔ مادرش اندوهناک می شود. اما لحظاتی بعد سیل اشک از چشمان او نیز جاری می شود.

در پایان هر روز نرگس از آخرین تپه می گذرد و به خانه می رود. روی یک شانه بکس مکتب و شانهٔ دیگر کیسه یی بزرگ پر از کثافاتی که در خرابه ها پیدا کرده است.

کودکان افغان نرگس دشوارترین میراث جنگ را بر دوش خود حمل می کنند.

صلح خواهان از شورای علما ...

تخریبی تحت هر عنوان که بوده باشد، در همکاری دولت آماده است که خود از حریم خویش دفاع نماید و بعد از این برای مخالفان مسلح سیاسی و گروپ های جناحی اجازه نمی دهند، در مربوطات این ولسوالی به حرکات تخریبی متوسل شوند و جهت بهبود اداره و برنامه های بازسازی و موضوعات مربوط به مسایل امنیتی به دقت توجه نموده، تا باشد مردم ولسوالی تاله و برفک به دور از غم ها و آلام د رشرایط آرام و آسوده زنده گی روزمره را به پیش ببرند و صلح و امنیت سراسری را در افغانستان آرزو می بریم.

باید گفت که با این عمل خویش مردم ولسوالی تاله و برفک رضایت و خوشنودی پاک رب العزت را کمایی واز جانب دیگر، شرایط رفاه و آسایش را در ولسوالی خویش مهیا نمودند و ایکاش سایر هموطنان ما نیز، کردار مردم تاله و برفک را سرمشق قرارداده به صلح و امنیت محیط و محل خود و فراهم سازی بهبود زنده گی و بازسازی منطقه با تشکیل شوراها به رهبری علما و شخصیت های علمی و فرهنگی خود تداوم بخشند.

ولی « نواب»

مردم منتظر پیامد مثبت جرگهٔ ...

که مردم رنجدیدهٔ ما انتظار و چشم به راه فیصله ها و مشوره های سودمند و قابل تطبیق از این جرگهٔ بزرگ ملی اند، لازم است، شاملان و اعضای جرگه با درک مسوولیت دینی و وطنی و با وجدان بیدار و آگاهی و فراست عمیق، عمق بحران افغانستان را درک نموده و با طرد هر نوع تعصب ناروای زبانی قومی و تنظیمی، به حیث یک افغان رسالتمند برای نجات افغانستان و بقای وطن خود بیاندیشند و در کامیابی جرگهٔ ملی مشورتی از تمام امکانات استفاده نموده و سعی نمایند، تا این شانس خوب و لحظهٔ مهم در تاریخ کشور به هدر نرفته و ثمربخش گردد.

اگر ما در بین برادران خود صلح برقرار و وطن خود را از ویرانی و ملت خود را از ذلت بی مثال موجود، رهایی بخشیم و آواره گان خود را از مظالم همسایه گان نجات داده و شرایط زنده گی صلح آمیز را در خانهٔ خود شان مساعد سازیم رضای خالق متعال را نصیب شده و نام ما در تاریخ در صف مبارزان و طندوست و مجاهدین راستین ثبت می گردد.

به امید مسوولیت پذیری همه هموطنان ما و به آرزوی پیروز جرگهٔ ملی مشورتی صلح و تأمین امن سراسری

و پایهٔ دار در افغانستان عزیز

خداوند خیرالناصرین است.

هیله من غزنوی

افزایش نیروهای نظامی خارجی ...

در حالی که ده ها هزار سرباز دیگر ناتو نیز، در افغانستان مستقر اند؛ متحدان ناتو هم قرار است، ۴۷ هزار سرباز دیگر به افغانستان اعزام نمایند.

اما شماری از کارشناسان افغان می گویند که افزایش نیروهای خارجی نمی تواند، راه حل مشکل افغانستان باشد.

نورالحق علومی کارشناس مسایل نظامی وعضو پارلمان می گوید: "به اساس استراتیژهای اوباما در قبال افغانستان، راه حل معضلات افغانستان تنها از طریق افزایش نیروهای نظامی ممکن نیست."

وی به آژانس خبری روز گفت که راه حل این مشکلات، توجه به مسایل سیاسی بوده که تاکنون به این مسأله چندان توجهی صورت نگرفته است.

این عضو پارلمان می افزاید: "دراستراتیژی های امریکا در قبال افغانستان آمده، با تقویت نیروهای امنیتی افغان، تامین امنیت این کشوربه دوش خود آنها واگذار گردد".

با آنهم علومی ادعا می کند، در خصوص تقویت نیروهای نظامی افغان که بخشی از این استراتیژی ها می باشد نیز، توجهٔ چندانی صورت نگرفته است.

نامبرده تصریح کرد که اوباما همزمان با پیروزی اش در انتخابات ریاست جمهوری امریکا گفته بود که قصد دارد، ۳۰ هزار نیروی بیشتر را به افغانستان اعزام کند.

به باور علومی، افزایش نیروهای نظامی در کشور برمی گردد، به استراتیژی های اوباما در قبال افغانستان که درآن اشاره به افزایش سربازان امریکایی شده بود.

این نماینده مردم خاطر نشان می سازد که به جای افزایش نیرو، باید به مسایل سیاسی واقتصادی توجه جدی مبذول گردد.

به گفتهٔ علومی حکومتداری خوب ومبارزه علیه فساد اداری، یکی ازراه حل های دیگر این مسأله می باشد.

همچنان سرورجوادی نمایندهٔ دیگر مردم در پارلمان می گوید: "چالش های موجود امنیتی در افغانستان ناشی از کمبود نیروهای امنیتی نمی باشد".

به باور وی، عدم رشد توانایی نیروهای امنیتی کشور، حل معضلات با پاکستان، اتخاذ سیاست های چند گانه از سوی نیروهای ناتو در افغانستان و همچنان مسایل اقتصادی، از موضوعات مهمی اند که در افزایش چالش های امنیتی نقش دارد.

جوادی خاطر نشان ساخت: "نیروهای امنیتی کشورطی هشت سال گذشته، از توانایی و ظرفیت آنچنانی که به آن نیاز دیده می شود، برخوردار نگردیده اند".

وی تصریح نمود: تا زمانی که نیروهای امنیتی کشور، از قابلیت های

نظامی خوبتر برخوردار نگردد، مشکلات امنیتی حل نخواهد شد.

به گفتهٔ جوادی، حل نشدن مشکلات افغانستان و پاکستان، یکی از چالش های جدی امنیتی در کشور پنداشته می شود.

وی افزود: "تا زمانی که مشکلات موجود میان افغانستان و پاکستان حل نگردد، پاکستانی ها با امکاناتی که در دسترس دارند، به تقویت مخالفان و اعزام آنها به افغانستان خواهند پرداخت".

جوادی تصریح می کند، اتخاذ سیاست های متناقض از سوی نیروهای ناتو که به اساس منافع کشورهای شان صورت می گیرد، باعث می گردد، تا تروریزم تقویت یافته و چالش های امنیتی در کشورلاینحل باقی بماند.

او راه حل را در تقویت نیروهای امنیتی، ایجاد زمینه های وحدت ملی، رشد اقتصادی و فقرزدایی می داند.

شانه های سنگین کودکان کابل

لیز دوست

کودکان افغان دشوار ترین میراث جنگ را بر دوش خود حمل می کنند.

روز را با ضربه یی به در آغاز می کند. نرگس ۱۰ ساله هر روز ۶ صبح به جاده های ثروتمند کابل می رود و خانه به خانه برای تکه یی نان گدایی می کند.

محلهٔ شیرپور که خانه هایی بزرگ و پرتجمل دارد، بر روی تپه یی قرار دارد که در آن سوی آن نرگس و خانواده اش در یک اتاق خانه یی گلی، زنده گی می کنند.

روزی که با او ملاقات می کنم هر خانه یی که در را به روی او باز می کند، می گوید، نانی برای بخشش ندارد.

نرگس که نتوانسته غذایی برای خانواده اش تهیه کند، نجواکنان می گوید: " امروز پسربچه یی جلوتر از من بود و همه را گرفت."

این دختر بچه نان آور خانواده یی با هفت کودک است.

در جامعهٔ افغان، استفاده از خواهران بزرگتر نرگس برای گدایی در کوچه ها شرم آور تلقی می شود، اما خواهران و برادران کوچکتر او نیز، بسیار خردسال هستند.

پدر نرگس معتاد است و نمی تواند و یا نمی خواهد، کار کند.

به این ترتیب کسی جز نرگس باقی نمی ماند.

تنازع بقا:

کودکان افغان به جای مدرسه در کوچهٔ تنازع برای بقا را می آموزند.

نرگس تنها یکی از ده ها هزار کودک خیابانی در کابل است.

اینها در کشوری متولد شده اند که سه دهه در آتش جنگ و تریاک سوخته است. پدران شان یا در درگیری های خونین کشته شده اند و یا در دام اعتیاد جان می دهند.

روزها در ترافیک کابل بین موتر ها می چرخند و همه چیز از ساجق تا دود اسپند می فروشند، یا شیشه خاکی وسایط را با تکه یی پارچه پاک می کنند.

شب ها نیز، سر چهار راه ها و محله های مزدحم می ایستند و کارت تیلفون موبایل می فروشند.

کودکان به جای اینکه در مدرسه باشند در جاده ها تنازع برای بقا را می آموزند.

آنها با انبوهی از مهارت و حقه به دنبال کسب چند افغانی و دالر بیشتر برای سفره خانواده های شان هستند.

این ارتش کودکان رو به گسترش نیز هست.

انجنیر محمد یوسف بنیانگذار و مدیر آشیانه، موسسه یی برای حمایت از این گونه کودکان، می گوید، با ادامهٔ بازگشت مهاجران از ایران و پاکستان روز به روز به تعداد کودکانی که در جاده ها کار می کنند، افزوده می شود.

این بچه ها اغلب مورد بی اعتنایی قرار می گیرند، اما تعدادشان رو به افزایش است.

انجنیر یوسف نسبت به چیزهایی که می شوند، اما در غیر این صورت از این مهارت ها به گونه یی منفی استفاده می کنند."

کودکان آسیب پذیر ممکن است، به دام کودکان کوچه گشت بزرگتر بیافتند و به جنایت روی آورند. آنها اغلب هدف باندهای تبه کاران و قاچاقچیان انسان و مواد مخدر هستند.

معتادان خردسال:

تعداد معتادان به مواد مخدر در افغانستان به شدت رو به افزایش است. آخرین آمارها تعداد آنها را ۵/۱ میلیون نفر برآورد می کند. یک چهارم از آنها را زنان و کودکان تشکیل می دهند.

کودکان آسیب پذیر ممکن است، به دام کودکان کوچه گشت بزرگتر بیافتند و به جنایت روی آورند.

امید که ۱۳ سال دارد، یکی از آنهاست. او اصرار دارد که دیگر معتاد نیست، اما پلک های سنگینش نشان از چیز دیگری دارد.

او می پذیرد، تریاک زنده گی دشوار آنها را قدری آسانتر می سازد: "احساس می کنی، دیو هستی. وزنی بر روی شانه هایت حس نمی کنی."

اما درصد کمی از کودکان کوچه گشت شانس این را دارند که گاهی این کودکان از کوچه یاد می گیرند، ابراز نگرانی می کند:

"بچه ها اکثرا استعداد دارند و اگر فرصت یادگیری در محیطی مناسب را داشته باشند، از استعداد خود به نحو مثبتی بهره می گیرند و مردمی نیک مکتب هم بروند.

سازمان خیریهٔ آشیانه یکی از معدود مراکزی است که زنده گی کوچه گشت کودکان را با چند ساعت صنف درس در هم می آمیزد.

کودکان بزرگتر خرید و فروش یاد می گیرند و کوچکترها بازی می کنند و گاهی آرزو.

نرگس یکی از معدود کودکان خوش شانس است. او مشتاقانه در ردیف اول یک نیمکت چوبی بین چند دختر بچه دیگر می نشیند.

روی دفتر چه مشق خود چند خطی به فارسی دری می نویسد و به دنیای مکتب و امید به آینده یی بهتر می رود.

برای محفوظ ۱۴ ساله که نام فوتبالیست های برتر جهان را می داند، آشیانه به او این فرصت را می دهد که با بقیه پسرها فنون فوتبال را بیاموزد و فوتبالدستی بازی کند.

اما او وقت چندانی ندارد باید زود به کوچه و موتر شویی بازگردد و خرج خانواده را بدهد.

محفوظ از هفت سالگی کار می کند. نان آور خانواده است. پدرش زن دیگری گرفت و مادرش را رها کرد.

"او زندگی ما را نابود کرد. فقیر بودیم و باید کار می کردم."

به تازه گی در نزدیکی جاده محل کار محفوظ یک عملیات انتحاری انجام شد.

"نه ترسی ندارم. همه زنده گی در حال دست و پنجه نرم کردن بوده ام."

ص۳

په افغانستان کې د اوسنۍ غمیزې مسوولان امریکایان دي

د ګارډین خبري رسنۍ د رپوټونو پر بنسټ زیاتره افغانان په دې اند دي، چې په افغانستان کې د جګړې د دوام مسوولان په خپله لویدیزوال دي او دوی په دې توګه غواړي په سیمه کې پاتې شي او اغېز ولري.

زیاتره افغان لوستي خلک، چې په میډیا، ایساف او USAID او نورو نړیوالو مؤسساتو کې کار او دندې لري، په دې اند دي، چې

امریکا طالبانو ته مادي مرستې ورکوي او په افغانستان کې د اوسنۍ غمیزې مسوولان امریکایان دي. دوی وایي، امریکا له دې امله دغه چلند خپل کړی، چې په سیمه کې د پاتې کېدو لپاره جواز ولري.

د یادولو ده، چې د لومړي ځل لپاره په افغانستان کې د امریکایي پوځیانو شمېر په عراق کې د هغوی له شمېر څخه واوښت. افغانستان ته د نویو امریکایي سرتېرو له رسېدو سره اوس دلته د امریکایي پوځیانو شمېر ۹۴ زرو ته رسېږي، حال دا چې د هغو شمېر په عراق کې اوس ۹۲ زره دی. اوباما ویلي چې د اګسټ تر پایه به له عراق څخه ټول جنګي ځواکونه وباسي، خو ۵۰ زره نور پوځیان چې زیاتره یې د روزنې پر چارو بوخت دي، د ۲۰۱۱ کال تر پایه په عراق کې پاتې شي. خو د دې برعکس په افغانستان کې د امریکایي ځواکونو شمېر به نور هم زیات شي او د روان کال تر پایه به یو لکوته ورسېږي. د روهي وېښې نړۍ پر له مخې، په افغانستان کې پر امریکایي سرتېرو سربېره ۴۷ زره د ناټو سرتېري هم پراته دي. اوس پوښتنه دا ده، چې په افغانستان کې ښایي ټولټال سل تنه د القاعده غړي هم نه وي او هغه پلمه ناسمه ده، چې غواړي له القاعده او ترهګرو سره جګړه وکړي.

برای نشر اعلانات تان به این شماره ها تماس حاصل نمایید: ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴ / ۰۷۸۷۷۰۷۶۲۸ - ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵ / ۰۷۹۷۸۵۹۰۴۰

اراده ورځپاڼه یوازې د سرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپاڼه یې مسولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک :
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشراتی افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول : خادم احمد
موبایل :- ۰۷۰۰ ۵۹ ۶۲ ۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com
معاون : استاد مرتضی فرحتیار
موبایل :- ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل :- ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
دیزاین : انجینیر محمدجمیل " امیری "
همکار تخنیکی: محمدجمیل " احمد"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل: erada.daily@yahoo.com
آدرس : دهمزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire: Haji sayed Daud
Editor in chief: Khadem Ahmad
Editor: Farhat yar
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema, first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com